

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 47. S. Basilius coram Modesto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. XLVII.

Sæculum IV.
A. C. 374.

S. Basilius coram Modesto.

Persecutionis sub Valente Sanctus Basilius quoque pars fuit. Ipse Valens Imperator Cæsaream Cappadociæ venturus erat, & cum jam non longe abesset, Modestum Præfectum Prætorii præmisit, cum imperio, ut Basilium cum Arianis communicare cogeret, aut urbe ejiceret. Modestus sub Constantio Orientis Comes fuerat, ab Arianis baptizatus; sub Juliano Idola colere visus est, qui eundem Constantinopoli præfecit; & Valens Prætorii Præfectum atque Consulem anno 372. creavit; nempe Modestus callidissime Imperatoris vitiis adulabatur, fociam fovebat, dum diceret, judicis officium infra tanti Principis Majestatem esse, crudelitatem naturalem probando alebat. Ipso potissimum Auctore in Magos fuerat inquisitum. Ipsi ingenii partus fuit illud inventum, quo octoginta Sacerdotes, Constantinopoli a Catholicis ad Valentem delegati, in mediis maris fluctibus flammis consumpti fuerant. Is ergo Modestus ad suum Tribunal

*Greg. Naz. Or. 20. p. 348
Theod. IV. hist. 19.
Socr. IV. c. 26.
Soz. VI. c. 16.
Amm. XIX. c. 12. XXX. c. 4. & ibi. Vales.*

Sup. §. 28. §. 13.

clesia Romana erat in Possessione. Non multum aberraverit, qui dixerit; Dei vindictam & pœnam inflictam peccatis Christianorum esse funestum Schisma.

Sæculum IV. nal S. Basilium adduci iussit, sedens, omnibus Dignitatis suæ, qua Major in Imperio Romano non erat, insigniis stipatus, lictores, fasces, præcones, apparatus formidinem aspicientibus incutiebat.

Greg. Nyss.

I. in Eun. p.

51. Greg.

Naz. p. 349.

Præsentem simpliciter nomine suo eum compellans, ait: *Basili! quid tibi vis, quod supremæ Potestati resistas, & solus tanta temeritate sis?* Respondit Basilius: *Qua in re ego resisto, & de qua temeritate narras tu? De illa, inquit Modestus: qua Imperatoris Religionem non profiteris, postquam paruerunt omnes cæteri.* Basilius: *Hujus rei causa est, quod id mihi Imperator meus prohibeat, & nullatenus adduci possim, ut creaturam adorem, cum ipse ego Dei creatura sim, cui imperavit, ut Deus sim!* Hoc referebat ad il-

Psal. 81. 6. los Scripturæ textus, ubi homines Dii nominantur, præsertim Sacerdotes. Modestus: *Quos denique nos esse putas? An nostram communionem contemptu tuo dignam existimas?* Basilius: *Id quidem verum; Præfecti estis, & viri illustres, non tamen supra Deum timendi. Magni facienda est Principum virorum communio, quia Dei creaturæ estis, non autem pluris estimanda est, quam communio illorum, qui vobis obediunt, non enim status conditio, sed fides Christianos discernit.* Commotus Modestus, de Sede sua exiliens, ait: *Non ergo times, ne iratum me sentias, & poter-*

potentia mea effectus experiri cogaris? Sæculum IV.

A. C. 374.

Basilii: *Qui sunt hi effectus? indica mihi!* Modestus: *Privatio bonorum, exilium, equuleus, mors truculenta.* Basilii: *Alia mala minare, si potes, horum quippe nullum ad me pertinet.* Modestus: *Quid ais?* Basilii: *Quia nempe nihil habentem bonorum privatio non terret; nisi forte bos, quibus tegor, centones habere desideras, & pauculos libros, quibus equidem nihil mihi in vita charius. Quid exilium sit, nescio, non enim hanc regionem tanquam meam reputo, patria erit, quocunque delatus fuero, cum Deus totius orbis terrarum Dominus sit. Quid mihi tormenta noceant, vix corporis umbram trahenti? non erit vulneribus locus. Mortem si inferas, gratiam facies, & citius conjunges Deo, cui soli vivo, & ad cuius aspectum jam diu pervenire festino.*

Præfectus, multum miratus viri constantiam, ait: *Nemo unquam tanta audacia Modesto locutus est.* Respondit Basilii: *Forte etiam nunquam in Episcopum incidisti, nam in simili causa similia tibi dixisset. In omnibus aliis causis hominum mitissimi, & obedientissimi sumus, quia Lex nostra id ipsum præcipit. Abest omnis fastus etiam inter private sortis homines conversantibus, quanto magis abest, quando agendum est nobis cum maximis Mundi Principibus? Quotiescunque autem*

Sæculum IV. *autem causa Dei agitur, nihil nisi solum*
A. C. 374. *Deum præ oculis habemus. Tunc ignes,*
gladii, Bestiæ, ungu læ ferreæ delicia vestrae sunt. Itaque minamini, tota, quam-
cumque habetis, potentia vestra nos obrute, torquete, occidite, nunquam tamen,
quod ipse Imperator sciat, ex hoc certami-

Greg. Nyss.
I. in Eun.
c. 50.

ne victores abibitis. Præfectus, intelli-
gens Basilium vinci non posse, honestius
ei loqui cœpit, dicens: Nihil ergo te me-
veat, quod possis, si velis, Cæsarem, Romani
Imperii Dominum in medio populi tui
conspicere, & inter tuos auditores nume-
rare? si ex Symbolo unicam vocem, con-
substantialis, expunctam volueris, totum
negotium confeceris. Respondit Basilius:
Hanc rem maximi facio, Imperatorem in
Ecclesia, & communionem cernere, nam u-
niuscujusque animæ ingens est pretium,
quod vero ad Symbolum spectat, non so-
lum quidquam addi, vel demi non patiar,
sed nequidem verborum ordinem mutar-
Ruf. II. c. 9. *feram. Modestus: Noctem tibi ad deli-*
berandum concedo. Basilius: Cras lac-
alia, non alia mihi sententia erit.

§. XLVIII.

Valens in Ecclesia S. Basilii.

Greg. Naz. *Præfectus Modestus, dimisso S. Basilii*
p. 350. 351. *celeriter ad Imperatorem reversus*
dixit: Domine! victi sumus! Episcopus
iste minis omnibus superior est, nisi vi-
gera